

ve dækket fuldt ud, hvis et institut går konkurs eller i betalingsstandsning, idet Fonden har udnyttet bestemmelsen i den nugældende § 3, stk. 3, til administrativt at udvide dækningsomfanget.

Da der er indført en fast administrativ praksis, og da der er tale om en væsentlig forbedring af indskydernes stilling i tilfælde af konkurs, foreslås ændringen lovfæstet.

Forslaget til stk. 5 svarer til den gældende lovs § 2, stk. 2, bortset fra en tilføjelse om, at indskud fra andelshavere eller garantier, der ejer mere end 10 pct. af instituttets kapital, ikke er omfattet af loven. Endvidere er indskud, der stammer fra transaktioner i forbindelse med hvilke, der er afsagt dom for hvidvaskning af penge, foreslået undtaget.

Bestemmelsen om at andelshavere og indehavere af garantibeviser, der ejer 10 pct. eller mere af instituttets kapital, ikke er omfattet af loven, er en præcisering af gældende lov, som er sket efter ønske fra Fonden.

Andelshavere og indehavere af garantibeviser har således også tidligere været sidestillet med indehavere af aktier.

Det foreslås desuden i stk. 4, at loven ikke omfatter indskud fra andre kreditinstitutter. I forhold til den gældende bestemmelse medfører dette, at indskud fra realkreditinstitutter og FIH bliver omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsen om at indskud der hidrører fra transaktioner i forbindelse med hvilke, der er afsagt dom i forbindelse med hvidvaskning af penge, gennemfører direktivets artikel 2.

Til § 6

Bestemmelsen i § 6 gennemfører artikel 1, nr. 2, samt artikel 8, stk. 2.

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om dækning af indskydere med indskud på en fælles konto.

Forslaget indebærer, at hver indskyder kan få dækket op til 300.000 kr. i tilfælde, hvor flere fysiske eller juridiske personer i et kreditinstitut er noteret som indehavere af en konto.

Indholdet svarer til den fortolkning af lov om en indskydergarantifond, som Fonden hidtil har lagt til grund.

Til § 7

Bestemmelsen i § 7 gennemfører artikel 6, stk. 2 og 3, samt artikel 9 i direktivet.

Direktivet indeholder bestemmelser om, at indskydere skal have information om den indskyderga-

rantiordning, som det kreditinstitut eller den filial, hvor der indskydes penge, er tilsluttet. Informationspligten gælder både over for nuværende og kommende indskydere.

Det foreslås, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser herom. Disse bestemmelser skal fastlægge en standardiseret information, der er uafhængig af forholdene i det enkelte pengeinstitut. Dette skyldes, at det fremgår af direktivet, at da ureguleret anvendelse i reklameøjemed af henvisninger til en indskydergarantiordnings størrelse og rækkevidde vil kunne påvirke banksystemets stabilitet eller indskydernes tillid. Direktivet fastslår derfor, at medlemsstaterne bør fastsætte regler om begrænsning af sådanne henvisninger.

Finansrådet har allerede udarbejdet en informationspjece, som fås ved henvendelse i pengeinstitutterne. I de kommende bestemmelser, som Finanstilsynet udarbejder, vil det blive krævet, at pengeinstitutter ved tydelig skiltning gør opmærksom på, at pjecen findes og kan udleveres. Denne oplysning kan ligeledes fremgå af pengeinstitutternes generelle forretningsbetingelser.

Til § 8

Bestemmelsen i § 8, stk. 1, gennemfører artikel 10, stk. 1, i direktivet.

I medfør af den nugældende lovgivning skal udbetalinger fra Fonden eller Fondens overførsler af indskud til konti i andre institutter finde sted snarest muligt efter betalingsstandsningens eller konkursens indtræden. Ved betalingsstandsning indtræder Fondens forpligtelser dog først 3 bankdage efter, at anmeldelse af betalingsstandsning har fundet sted.

I medfør af direktivet indføres der bestemmelse om, at der højst må forløbe 3 måneder fra betalingsstandsningen eller konkursens indtræden, til der sker udbetaling fra Fonden. Det er både i loven og direktivet en forudsætning for, at der kan ske udbetaling, at der er tale om behørigt efterprøvede krav.

Erfaringerne fra kriser i pengeinstitutter har vist, at der ofte er et betydeligt tidspres, når et pengeinstituts situation skal afklares. Det anbefales i redegørelsen om den danske pengeinstitutsektor, at Finanstilsynet gives større mulighed for at vinde tid bl.a. ved at anvende betalingsstandsning, såfremt der er en forhandlingsløsning i sigte. Betalingsstandsning-instrumentet bør kombineres med, at den nugældende frist på 3 dage fra betalingsstandsning til Fondens forpligtelser indtræder, udvides til 7 dage. Herved udvides tidsrammen for at finde en løsning, hvor Fonden kan medvirke.